

orvosi funkciót díjtalanul dr. Kelemen József városi tiszti főorvos látja el, a színházi kritikus Schneider János és Blazsik Ferenc, a „Tolnamegyei Ujság” c. hetilap szerkesztője, illetve segédszerkesztője. A város színügyi referense dr. Cs. Papp Jenő, közigazgatási tanácsnok.

Szeleburdi, Molière 5 felvonásos bohózata, Paulay Ede fordításában 1877 jun. 20-án először adták a Nemzeti Színházban. (Lélie — Halmy Ferenc, Célie — Molnárné, Mascarille — Vízvály, Hippolyte — Szigeti József, Anselme — Benedek József, Trufaldin — Sántha Antal, Pandolfe — Pintér, Leandre — Benedek Lajos, András — Körösmezői Gusztáv. Új betanulással — többek között — 1910 dec. 17-én került színre, Kosztolányi Dezső új fordítása szerint. Szereplők: Dezső József, Mészáros Alajos, Paulay Erzs, Hajdu József, Gál Gyula, Horváth Jenő stb.

Szeleburdi színész (Lásd: Bonvivant).

Szelényi (Leborszky) Anna, (Széll Lajosné), énekesnő, sz. 1858-ban, Debrecenben. Pályáját a Népszínháznál kezdte, 1882-ben, ahol azonban csak 1883 máj. 11-én jutott előtérbe, amidőn a „Furcsa háború” c. operettben feltűnt kellemes, üde hangjával és eleven játékkal. (Elza szerepét kapta.) 1885 szept. 22-én búcsúzott a Népszínház közönségétől az „Ördög pirulái” bohóság istenrője szerepében. Budapestről Artót Désirée-hez ment Berlinbe, hangját kiképezni. 1887 szept. havában Szabadkára szerződött, majd 1890-ben Győrött működött.

Szelényi Emilia, színésznő, sz. 1858-ban, Sátoraljaujhelyen, megh. 1924. jan. 25-én, Kolozsvárott. Atyja Sz. Károly, Zemplén vm. főszámvevője volt, a 48-as szabadságharcban pedig honvédszázados. — Már kislány korában nagy hajlamot érzett a színipályához, majd 1877 aug. 26-án követte vágyát és karénekesnő lett a Népszínháznál, de már két év múlva elszereződött a vidékre, Szabadkára, onnan meghívták Kassára, Zomborba, Debrecenbe, Nagyváradra,

Szegedre, Kolozsvárra. Mint énekesnőt mindenütt ünnepelték, üde, kellemes hangjával köztetszést aratott. Később áttért a komikai szerepkörre és itt is hasonló kitüntetést kapott. 1904 jan. 20-án megülte első jubileumát, Lőcsén a „Kassai diák” c. operettben. 1913 okt. 1-én nyugalomba ment. — Leánya: Szelényi Ilona, színésznő, sz. 1881 okt. 28-án, Nagyszentmiklóson. Színpadra lépett 1898 tavaszán, B. Polgár Bélánál. Férje Neményi László, volt színigazgató. (L. o.) Leánya: Neményi Lili, színésznő. (L. o.)

Szeles gavallér vagy Szeleburdi — megjelöléssel a bonvivant (L. o.) színészi szerepkört értették a régebbi színészek. Ma már divatosabb a bonvivant-kifejezés.

Szeless Elza, színésznő, énekes szubrett, született 1892 június 3-án, Budapesten. Rákosi Szidi színésziskolájában nyerte teljes kiképeztetését. Első szerződése Szatmárra szólította, Heves Béla-hoz; innen Miskolcra ment, Palágyi Lajoshoz, végre 6 éven át a budapesti Intim Kakarék primadonnája volt (mezzoszoprán). Szerepei: Sára (Szibill operettben), Papa kedvence (címszerep), Lucy (Leányvásár), Pipsy (Éva), stb. Miután férjhez ment Leopold Gyula (L. o.) kabaréigazgatóhoz, lelépett a pályáról.

Szeless Eta, színésznő, sz. 1913-ban, Budapesten. A Rózsahegy-féle színiiskola elvégzése után a Belvárosi Színházban kezdte pályáját.

Szeless József, színész, sz. 1844 okt. 1-én, Rimaszombatban. 1862 okt. 8-án lépett a színipályára, szülővárosában, Breznay Gézánál, ahol — miután nem volt a társulatnál sűgő — előbb sűgnia kellett; de ez a körülmény csak jótékony hatással volt lelkére, mert alkalma nyílt a színészek játékát közvetlenül megfigyelni, így többek között a nagy Egressy Gábornak is sűgött és művészetében gyönyörködött. E társulattal járt Sátoraljaujhelyen, Munkácson és Beregszászon. Első szerepe Vörösmarty „Ma-